

Daf 57: THE KOHEN GADOL AND SILK GLOVES

The Talmud tells of a *kohen gadol* named Yissachar from Barkai who served in the *Beit HaMikdash*. He offered animal and grain sacrifices while wearing silk gloves because he did not want to touch the *korbanot* – neither the meat nor the blood.

The Talmud explains that Yissachar's behavior was inappropriate because it appeared as if he did not respect the *korbanot*. For that reason, Yissachar received a punishment from Heaven.

Once, the king and queen argued with each other. The king said goat meat is better than lamb meat, and the queen stated the opposite, i.e., lamb meat is superior to goat meat. The king and queen declared: "Let's call in Yissachar the *Kohen Gadol* to tell us who is correct." Yissachar arrived and told the royal couple that the queen was correct. While answering, Yissachar signaled contempt with his hand, as if the king had been speaking nonsense. The king was deeply insulted and ordered Yissachar to be penalized with a severe punishment.

דף נ"ז: הכהן הגדול וכפפות משי

התלמוד מספר על כהן גדול ושמו יששכר איש כפר ברקאי, שהיה עובד בבית המקדש, מקריב קורבנות ומנחות, בשהוא לבש על ידיו כפפות העשויות ממשי, מפני שהוא לא רצה לגעת בקורבנות, בבשר ובדם.

תלמוד אומר שהמעשה שלו היה לא ראוי מפני שהוא מראה כאילו שהוא אינו מכבד את הקורבנות. בגלל זה הענישוהו מן השמים.

פעם אחת התוכחו ביניהם המלך והמלכה. המלך אמר שגדי עזים משובח יותר מכבש, והמלכה אמרה להפך; הכבש משובח יותר מן הגדי. אמרו המלך והמלכה: "הבה נקרא ליששכר הכהן הגדול, שיגיד לנו מי צודק". יששכר הגיע והוא אמר להם שהמלכה צודקת ותוך כדי כך הוא עשה בידיו תנועה של זלזול, כאילו שהמלך מדבר שטויות. המלך נעלב, והוא צינה להעניש אותו בעונש חמור מאוד.

Daf 58: THE DAILY OFFERING

The *korban tamid* (perpetual daily offering) was sacrificed twice daily in the *Beit HaMikdash* – with one lamb in the morning and another lamb before the end of the day. Why was this offering called "*korban tamid*"? Because there was always (perpetually) a need to sacrifice this offering, [twice] every day.

The first *korban tamid* was offered in the morning. When was the second *korban tamid* offered? The Talmud states it was permissible to offer the second *korban tamid* any time from mid-day until sunset. However, the *chachamim* decreed the offering could not be sacrificed immediately at mid-day, but rather only half an hour after mid-day, to be certain that it was indeed after mid-day.

דף נ"ח: "קורבן תמיד"

את קרבן התמיד הקריבו בבית המקדש פעמים בכל יום. כבש אחד בבקר וכבש אחד לפני סוף היום. למה הקרבן הזה נקרא "קרבן תמיד"? מפני שתמיד צריך להקריב אותו, כל יום.

את הקרבן הראשון מקריבים בבקר. מתי צריך להקריב את הקרבן השני? התלמוד אומר, שאפשר להקריב אותו מחצות היום [= אמצע היום], עד שקיעת החמה. אבל, חכמים תקנו, שלא יקריבו אותו מיד בחצות היום, אלא רק חצי שעה אחרי חצות, מפני שחכמים חששו, שפעם אחת תקרה טעות ויקריבו אותו לפני הזמן. לכן הם תקנו, שיש להמתין חצי שעה אחר חצות, אז כבר בודאי לא יקריבו לפני חצות.

Daf 59: ORDER OF SERVICE IN THE BEIT HAMIKDASH

דף נ"ט: סדר העבודות בבית המקדש

Two *korbanot tamid* were sacrificed in the *Beit HaMikdash* each day. One *korban* was offered in the morning, and it was called "*tamid shel shachar*" (perpetual [sacrifice] of the dawn); another *korban* was sacrificed toward the evening, and it was known as "*tamid shel bein ha'arbayim*" (perpetual [sacrifice] between the evenings). The *korbanot tamid* are *korbanot tzibur* (communal offerings). Meaning, they are *korbanot* that belong to all of *Am Yisrael*.

In the evening, after offering the *tamid shel bein ha'arbayim*, the *kohanim* would burn incense on the *mizbe'ach* (altar) and light the golden menorah. They did not do any further work in the *Beit HaMikdash*, because subsequent to the offering of the *tamid shel bein ha'arbayim*, no additional *korbanot* were sacrificed.

However, the *korban Pesach* (Paschal sacrifice) is different from all other *korbanot*. The *korban Pesach* was sacrificed after the *korban tamid shel bein ha'arbayim* on 14 Nisan.

בבית המקדש הקריבו בכל יום שני קרבנות תמיד. קרבן אחד הקריבו בבקר, והוא נקרא "תמיד של שחר", וקרבן אחד הקריבו לקראת ערב והוא נקרא "תמיד של בין הערבים". קרבנות התמיד הם קרבנות צבור. כלומר, הם קרבנות ששתיים לכל עם ישראל.

בערב, אחרי שהקריבו תמיד של בין הערבים, היו מקטירים את הקטרת על המזבח ומדליקים את המנורה. לאחר מכן לא עשו עבודות נוספות בבית המקדש, כי אחרי קרבן תמיד של בין ערבים, אין מקריבים קרבנות נוספים.

קרבן הפסח שונה מכל הקרבנות. את קרבן פסח מקריבים דוקא אחרי הקרבנות של בין הערבים.

Daf 60: HOW ARE OFFERINGS SACRIFICED?

דף ס': איך מקריבים קורבנות?

There are four essential steps in the sacrificing of a *korban*.

יש ארבע עבודות שקשורות להקרבת הקרבן.

1. "*Shechitah*" – Ritual slaughter of the offering;
2. "*Kabalah*" – Receiving the blood in a service vessel;
3. "*Holachah*" – Transporting the blood to the *mizbe'ach*;
4. "*Zreekah*" – Sprinkling the blood on the *mizbe'ach*.

- א. "שחיטה" – לשחט את הקרבן.
- ב. "קבלה" – לקבל את הדם.
- ג. "הולכה" – להוליך את הדם אל המזבח.
- ד. "זריקה" – לזרק את הדם על המזבח.

Daf 61: REGISTERED SHAREHOLDERS OF THE PASCHAL OFFERING דף ס"א: "מנויים" על קורבן פסח

Jews were obligated to sacrifice a *korban Pesach* (Paschal offering) on *erev Pesach*. Was every individual Jew obligated to offer a complete *korban*? The answer is no. A few Jews can acquire one lamb together and jointly offer that animal to fulfill the *mitzvah* of sacrificing the *korban Pesach*. **Those who paid for the lamb, and to whom it belongs, were counted together with a share in the *korban Pesach*. They are all registered shareholders of that *korban*.** Only those who are registered shareholders of the *korban* are permitted to eat its meat and fulfill the *mitzvah* of *korban Pesach*.

The *korban Pesach* was offered on *erev Pesach*, after noon, or mid-day. If the *korban* was sacrificed earlier, it would be *pasul* (disqualified).

בְּעֶרְבַּ פֶּסַח, כָּל יְהוּדֵי חֵיב לְהַקְרִיב קֶרְבַּן פֶּסַח. הָאֵם כָּל אֶחָד חֵיב לְהַבִּיא קֶרְבַּן שְׁלָם? הַתְּשׁוּבָה הִיא לֹא. יְכוּלִים כְּפָה יְהוּדִים לְקַנּוֹת יַחַד כֶּבֶשׂ אֶחָד וַיַּחַד לְהַקְרִיב אוֹתוֹ וּלְקַיֵּם אֶת מִצְוַת הַקְרִבַת קֶרְבַּן פֶּסַח. הֵיחָדִים שֶׁקָּנוּ אֶת הַכֶּבֶשׂ וְהוּא שֵׁיךְ לָהֶם, נִמְנָו יַחַד לְקֶרְבַּן פֶּסַח, וְעַכְשָׁיו הֵם "מְנוּיִים" עַל הַקֶּרְבָּן. רַק מִי שֶׁ"מְנוּי" עַל הַקֶּרְבָּן רִשְׁאֵי לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרוֹ וּלְקַיֵּם אֶת מִצְוַת אֲכִילַת קֶרְבַּן פֶּסַח, אֲכָל מִי שֶׁאִינוּ "מְנוּי" עַל הַקֶּרְבָּן, אִינוּ רִשְׁאֵי לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ.

אֶת קֶרְבַּן הַפֶּסַח מִקְרִיבִים בְּעֶרְבַּ פֶּסַח אַחֲרֵי חֲצוֹת הַיּוֹם (אֶמְצַע הַיּוֹם), וְאִם הַקְרִיבוּ אוֹתוֹ מִקֵּדָם יוֹתֵר - הַקֶּרְבָּן פְּסוּל.

Daf 62: THE BOOK OF GENEALOGIES

דף ס"ב: ספר יוחסין

Sefer Yuchasin (Book of Genealogies) is a collection of **tannaitic teachings** that provide commentary on "*Divrei HaYamim*" (Book of Chronicles), which is a part of the *TaNaKh*. *Sefer Yuchasin* is filled with profound and difficult-to-understand material. The Talmud relates that Rav Simlai asked Rabbi Yochanan to teach *Sefer Yuchasin* to him, but he did not initially agree. Rav Simlai begged until Rabbi Yochanan agreed.

Then, Rav Simlai said, "I will study *Sefer Yuchasin* with great diligence, and within three months, I will know it." Rabbi Yochanan told him that no such thing was possible. Beruriah, the daughter of Rabbi Hananyah ben Teradyon and wife of Rabbi Meir Ba'al HaNes, was extraordinarily smart, and she was unable to learn *Sefer Yuchasin* in **three years**. How do you think you would be able to learn the book in three months? In the end, Rabbi Yochanan said to Rav Simlai: Since I see you are a *talmid chacham*, I will teach you **one matter** connected to *Masechet Pesachim*.

סֵפֶר יוֹחֲסִין הוּא פְּרוֹשׁ עַל "דְּבָרֵי הַיָּמִים" שֶׁהוּא חֵלֶק מִן הַתַּנ"ךְ. בְּסֵפֶר יוֹחֲסִין הָיוּ כְּתוּבִים דְּבָרִים עֲמֻקִּים וְנוֹסְתָרִים, שֶׁקָּשָׁה מְאֹד לְהַבִּין אוֹתָם. הַתְּלִמּוּד מִסֵּפֶר, שֶׁפָּעַם בָּא רַבִּי שְׁמַלְאִי לְרַבִּי יוֹחָנָן וּבִקֵּשׁ מִרַבִּי יוֹחָנָן שֶׁיִּלְמַד אוֹתוֹ אֶת סֵפֶר יוֹחֲסִין, אֲכָל רַבִּי יוֹחָנָן לֹא הִסָּפִים.

שׁוֹב הַפְּצִיר רַבִּי שְׁמַלְאִי עַד שֶׁרַבִּי יוֹחָנָן הִסָּפִים. אָז אָמַר רַבִּי שְׁמַלְאִי: "אֲנִי אֶלְמַד אֶת סֵפֶר יוֹחֲסִין בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וְתוֹךְ שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים אֲדַע אוֹתוֹ". אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹחָנָן, לֹא יִתְּכֶן דְּבַר כְּזֶה. הֵן בְּרוּרִיָּה, שֶׁהִיְתָה בְּתוֹ שֶׁל רַבִּי חֲנַנְיָה בֶן תְּרַדְיּוֹן וְאִשְׁתּוֹ שֶׁל רַבִּי מְאִיר בְּעַל הַנֶּסֶס, הִיְתָה חֲכָמָה גְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, וּבְכָל זֹאת לֹא הִסְפִּיקָה לְלַמֵּד אֶת סֵפֶר יוֹחֲסִין בְּשִׁלְשׁ שָׁנָיִם. אִיךְ אָפָה חוֹשֵׁב שֶׁתְּפָצְלִים לְלַמֵּד אוֹתוֹ בְּשִׁלְשָׁה חֳדָשִׁים? לְבַסּוֹף אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: בְּגִלְל שֶׁאֲנִי רוֹאֶה שְׁאָפָה תְּלַמִּיד חָכָם, אֶלְמַד אוֹתָךְ דְּבַר אֶחָד שֶׁקָּשׁוֹר לְמִסְכַּת פְּסָחִים.

Daf 63: "YOU SHALL NOT OFFER THE BLOOD OF MY SACRIFICE WITH ANYTHING LEAVENED"

דף נ"ג: "לא תשחט על חמץ דם זבחי"

In *Sefer Shemot* it is written: "Lo *tish'chat ahl chametz dam zivchi*" ("You shall not offer the blood of my sacrifice with anything leavened"). From this verse, the *chachamim* learned that performing *shechitah* on *korban Pesach*, while still in possession of *chametz*, is an *aveirah* (transgression). Meaning, when the *korban Pesach* was being prepared, the *korban's* owner must no longer own any *chametz*.

כתוב בספר שמות: "לא תשחט על חמץ דם זבחי" מן הפסוק הזה למדו חכמים, כי מי ששחט את קרבן הפסח ובאותו זמן עוד היה לו חמץ - עבר עברה. כלומר, בשעה ששוחטים את הקרבן, צריך שלבעל הקרבן כבר לא יהיה חמץ.

What should be done if the owner of the *korban* possessed *chametz* in a distant location? *Amoraim* disagreed regarding the answer to this question. Reish Lakish said that owning *chametz* only violates an *issur* (prohibition) if that *chametz* was located in the *Beit HaMikdash*. However, if that *chametz* was not located in the *Beit HaMikdash*, that person did not violate an *issur*. **Rabbi Yochanan disagreed** and maintained that even if the *chametz* owned is situated outside the *Beit HaMikdash*, the person preparing a *korban Pesach* would be in violation of an *issur*.

ומה קורה אם לבעל הקרבן יש חמץ במקום רחוק? בשאלה הזו נחלקו אמוראים. ריש לקיש אומר, שרק אם החמץ נמצא בבית המקדש הוא עובר על אסור, אבל אם החמץ נמצא מחוץ לבית המקדש, אינו עובר על אסור. רבי יוחנן חולק וסובר, שאפילו אם יש לו חמץ מחוץ לבית המקדש, הוא עובר על אסור.

D'VAR TORAH: PARASHAT BO

דבר תורה: פרשת בא

The first mitzvah *B'nai Yisrael* were commanded to fulfill, as soon as they left Egypt, was the mitzvah of *kiddush hachodesh* (sanctifying the month). **Why was this particular mitzvah chosen first from all the 613 - mitzvot in the Torah?**

המצווה הראשונה בה מצווים בני ישראל תכף עם יציאתם מארץ מצרים היא מצוות קידוש החודש. מדוע נבחרה דווקא מצווה זו מכל תרי"ג המצוות שבתורה?

One of the things that most expresses being enslaved is a person's inability to control their own time. A slave is a person who does not determine how to fill his/her own daily schedule. Rather, management of a slave's time is entirely subject to the discretion of a master. **God wanted to transform *B'nai Yisrael*, at once, from slaves into free people. Therefore, first and foremost, God gave them control over their own time.** God decreed *B'nai Yisrael* would sanctify the month, set the holidays, and become the arbiters of their own time. By doing so, *B'nai Yisrael* would enter into the mental consciousness that they were indeed free.

אחד הדברים שמבטא ביותר את היותו של האדם משועבד - הוא בכך שאינו שולט בזמן שלו. עבד הוא אדם שאינו קובע בעצמו כיצד למלא את סדר יומו, אלא כל בולו וכל זמנו נתון להחלטת אדונו. הקב"ה רוצה להפוך את בני ישראל בבת אחת מעבדים לבני חורין, ולכן בראש ובראשונה הוא נותן להם את השליטה בזמנים. אתם תקדשו את החודש, אתם תקבעו את מועדי החגים, אתם תהיו בעל הזמנים, ובכך תכנס לתודעה המחשבתית של בני ישראל ההבנה כי אכן הם בני חורין.